

31992R0684

20.3.1992

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

L 74/1

NAŘÍZENÍ RADY (EHS) č. 684/92**ze dne 16. března 1992****o společných pravidlech pro mezinárodní přepravu cestujících autokary a autobusy**

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na článek 75 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽²⁾,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽³⁾,

vzhledem k tomu, že zavedení společné dopravní politiky zahrnuje v souladu s čl. 75 odst. 1 písm. a) Smlouvy mimo jiné i stanovení společných pravidel pro mezinárodní silniční přepravu cestujících;

vzhledem k tomu, že tato pravidla byla stanovena nařízením Rady č. 117/66/EHS ⁽⁴⁾, (EHS) č. 516/72 ⁽⁵⁾ a (EHS) č. 517/72 ⁽⁶⁾ a že liberalizace dosažená uvedenými nařízením není tímto nařízením nijak zpochybněna;

vzhledem k tomu, že volný pohyb služeb představuje základní zásadu společné dopravní politiky a vyžaduje, aby byl dopravcům ze všech členských států zaručen přístup k mezinárodním dopravním trhům bez diskriminace na základě státní příslušnosti nebo místa usazení;

vzhledem k tomu, že je účelné stanovit za určitých podmínek pružnou právní úpravu pro kyvadlovou dopravu s ubytováním, zvláště linkovou dopravu a některé druhy příležitostné dopravy, aby byly uspokojeny požadavky trhu;

vzhledem k tomu, že linková doprava a kyvadlová doprava bez ubytování musí nadále podléhat povolení, ale je nezbytné změnit některá pravidla, a zejména postupy pro udělování povolení;

vzhledem k tomu, že musí být zajištěno dodržování pravidel hospodářské soutěže podle Smlouvy;

vzhledem k tomu, že by měly být co nejvíce zjednodušeny správní formality, aniž by byly zrušeny kontroly a sankce, které zaručují řádné uplatňování tohoto nařízení;

vzhledem k tomu, že přísluší členským státům, aby přijaly opatření nezbytná k provedení tohoto nařízení;

vzhledem k tomu, že by se uplatňování tohoto nařízení mělo sledovat na základě zprávy předložené Komisí a že by na základě této zprávy měla být případně navržena další opatření v této oblasti,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

ODDÍL I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se vztahuje na mezinárodní přepravu cestujících autokary a autobusy na území Společenství, kterou pro cizí nebo vlastní potřebu provozují dopravci, kteří jsou usazeni v některém členském státě podle jeho právních předpisů, s využitím vozidel v tomto členském státě evidovaných a vhodných podle své konstrukce a vybavení pro přepravu více než devíti osob včetně řidiče, jakož i na jízdu prázdných vozidel související s touto přepravou.

Změnou vozidel nebo přerušením přepravy za účelem provedení části cesty jiným dopravním prostředkem není dotčeno použití tohoto nařízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 120, 6.5.1987, s. 9, Úř. věst. C 301, 26.11.1988, s. 5a Úř. věst. C 31, 7.2.1989, s. 9.

⁽²⁾ Úř. věst. C 94, 11.4.1988, s. 126.

⁽³⁾ Úř. věst. C 356, 31.12.1987, s. 62.

⁽⁴⁾ Úř. věst. 147, 9.8.1966, s. 2688/66.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 67, 20.3.1972, s. 13. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (EHS) č. 2778/78 (Úř. věst. L 133, 30.11.1978, s. 4).

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 67, 20.3.1972, s. 19. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (EHS) č. 1301/78 (Úř. věst. L 158, 16.6.1978, s. 1).

2. V případě přepravy z členského státu do třetí země nebo naopak se toto nařízení vztahuje na část cesty po území členského státu, kde nastupují nebo vystupují cestující, po uzavření nezbytné dohody mezi Společenstvím a danou třetí zemí.

3. Až do uzavření dohody mezi Společenstvím a danými třetími zeměmi nejsou tímto nařízením dotčena ustanovení dvoustranných dohod uzavřených členskými státy s těmito třetími zeměmi o přepravě uvedené v odstavci 2. Členské státy však usilují o přizpůsobení těchto dohod, aby zajistily dodržení zásady nediskriminace mezi dopravci Společenství.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení platí následující definice:

1. Linková doprava

1.1. Linkovou dopravou se rozumí pravidelná přeprava cestujících v určených intervalech a na určených trasách, přičemž cestující mohou vystupovat a nastupovat na předem určených zastávkách. S výhradou případné povinné rezervace je linková doprava přístupná všem.

1.2. Bez ohledu na to, kdo přepravu organizuje, je za linkovou dopravu považována rovněž přeprava stanovených skupin cestujících s vyloučením jiných osob, pokud je prováděna za podmínek uvedených v bodě 1.1. Tato služba je dále uváděna jako „zvláštní linková doprava“.

Zvláštní linková doprava zahrnuje zejména:

- a) přepravu pracovníků mezi bydlištěm a pracovištěm;
- b) přepravu žáků a studentů mezi bydlištěm a vzdělávacími institucemi;
- c) přepravu příslušníků ozbrojených sil a jejich rodin mezi jejich bydlištěm a oblastí kasáren;
- d) městskou přepravu v pohraničních oblastech.

Pravidelnost zvláštní linkové dopravy není dotčena tím, že provozní podmínky této dopravy mohou být upraveny podle potřeb uživatelů.

1.3. Provozování souběžných nebo dočasných linkových spojů určených pro uživatele stávajících linkových spojů, použití přídatných vozidel a provádění přídatných jízd mimo plán,

neobsluhování určitých zastávek nebo obsluhování přídatných zastávek stávajícími linkovými spoji se řídí stejnými pravidly jako stávající linkové spoje.

2. Kyvadlová doprava

2.1. Kyvadlovou dopravou se rozumí dopravní služba, při níž jsou předem vytvořené skupiny cestujících přepravovány více jízdami tam a zpět ze stejné výchozí oblasti do stejné cílové oblasti. Tyto skupiny cestujících, kteří byli přepraveni do cílové oblasti, se přepraví zpět do výchozí oblasti následnou jízdou. Výchozí a cílovou oblastí se rozumí místo nástupu cesty a místo cíle cesty, jakož i místa ležící v okruhu 50 km.

Kromě výchozí a cílové oblasti mohou skupiny nastupovat, příp. vystupovat na nejvýše třech různých místech.

Výchozí a cílová oblast a další místa nástupu a výstupu cestujících se mohou nacházet na území jednoho nebo více členských států.

2.2. Kyvadlová doprava s ubytováním zahrnuje kromě vlastní přepravy rovněž ubytování se stravováním nebo bez něj pro nejméně 80 % cestujících v cílové oblasti a případně i během cesty.

Délka pobytu cestujících v cílovém místě musí zahrnovat nejméně dvě noci.

Kyvadlová doprava s ubytováním může být provozována skupinou dopravců, kteří ji vykonávají pro potřebu stejného zadavatele, a cestující může:

- vykonat zpáteční jízdu s jiným dopravcem téže skupiny jako při jízdě tam,
- nebo přestoupit během cesty na jiný spoj jiného dopravce téže skupiny na trase na území členského státu.

Jména těchto dopravců a spoje na trase se sdělují příslušným orgánům dotyčných členských států postupy stanovenými Komisí po konzultaci s členskými státy.

2.3. Pro účely tohoto bodu 2 se předem vytvořenou skupinou cestujících rozumí skupina, za kterou na sebe subjekt nebo osoba odpovědná v souladu s právními předpisy státu, v němž je dopravce usazen, přebírá uzavření smlouvy nebo kolektivního placení přepravy nebo přijímá všechny rezervace a platby před cestou.

3. Příležitostná doprava

3.1. Příležitostnou dopravou se rozumí doprava, která nevyhovuje definici linkové ani kyvadlové dopravy.

Zahrnuje:

a) okružní jízdy, tj. jízdy prováděné stejným vozidlem, při kterých je přepravována jedna nebo více předem vytvořených skupin cestujících, jež se vrací na výchozí místo;

b) přepravu:

— prováděnou pro předem vytvořené skupiny cestujících, při kterých se cestující nepřepavují v průběhu téže jízdy zpět do výchozího místa

— při které je v případě pobytu v cílovém místě poskytováno rovněž ubytování nebo jiné turistické služby, jež nejsou doplňkové k přepravě nebo ubytování;

c) přepravu, na niž se nevztahují definice podle písmen a) a b) a která je organizována u příležitosti zvláštních událostí, např. seminářů, konferencí a kulturních nebo sportovních událostí;

d) přepravu uvedenou v příloze k tomuto nařízení;

e) ostatní přepravu, tj. přepravu nezahrnutou pod písmena a), b), c) a d).

3.2. Pro účely tohoto bodu 3 se předem vytvořenou skupinou rozumí skupina:

a) za kterou na sebe subjekt nebo osoba odpovědná v souladu s právními předpisy státu, v němž je dopravce usazen, přebírá uzavření smlouvy nebo kolektivního placení přepravy nebo přijímá všechny rezervace a platby před cestou a

b) která se:

— buď skládá nejméně z dvanácti osob,

— nebo počet cestujících představuje nejméně 40 % kapacity vozidla včetně řidiče.

3.3. Skutečnost, že je doprava definovaná v tomto bodě 3 provozována v určitých intervalech, nepostačuje sama o sobě k tomu, aby přestala být považována za příležitostnou dopravu.

3.4. Příležitostná doprava může být provozována skupinou dopravců, kteří ji vykonávají pro potřebu stejného zadavatele, a cestující mohou přestoupit během cesty na jiný spoj jiného dopravce téže skupiny na trase na území členského státu.

Jména těchto dopravců a spoje na trase se sdělují příslušným orgánům dotyčných členských států postupy stanovenými Komisí po konzultaci s členskými státy.

4. Doprava pro vlastní potřebu

Doprava pro vlastní potřebu je doprava, kterou provádí podnik pro své vlastní zaměstnance nebo kterou provádí nezisková organizace pro své členy v rámci svých sociálních cílů, jestliže:

— dopravní činnost je pouze vedlejší činností podniku nebo organizace,

— použitá vozidla jsou ve vlastnictví uvedeného podniku nebo organizace nebo jsou pořízována na splátky nebo na dlouhodobou leasingovou smlouvu a jsou řízena zaměstnancem podniku nebo organizace.

Článek 3

Volný pohyb služeb

1. Každému dopravci pro cizí potřebu ve smyslu článku 1 je povoleno provozovat bez diskriminace na základě státní příslušnosti nebo místa, v němž je usazen, dopravu ve smyslu článku 2, pokud

— mu bylo ve státě, v němž je usazen, uděleno povolení k provozování linkové, kyvadlové nebo příležitostné dopravy autokary a autobusy,

— splňuje podmínky stanovené právními předpisy Společenství o přístupu k povolání provozovatele vnitrostátní nebo mezinárodní silniční osobní dopravy,

— vyhovuje právním předpisům o bezpečnosti silničního provozu týkajícím se řidičů a vozidel.

2. Každému dopravci je pro vlastní potřebu ve smyslu článku 1 povoleno provozovat bez diskriminace na základě státní příslušnosti nebo místa, v němž je usazen, dopravu ve smyslu článku 13, pokud

— mu bylo ve státě, v němž je usazen, uděleno povolení k provozování osobní dopravy autokary a autobusy v souladu s podmínkami přístupu na trh stanovenými vnitrostátními právními předpisy,

— vyhovuje právním předpisům o bezpečnosti silničního provozu týkajícím se řidičů a vozidel.

Článek 4

Přístup na trh

1. Pro kyvadlovou dopravu s ubytováním ve smyslu čl. 2 bodu 2.2. a příležitostnou dopravu ve smyslu čl. 2 bodu 3.1. druhého pododstavce písm. a), b), c) a d) není třeba povolení.
2. Pro zvláštní linkovou dopravu ve smyslu čl. 2 bodu 1.2. druhého pododstavce písm. a), b) c) a d) není třeba povolení, je-li upravena smlouvou mezi organizátorem a dopravcem.
3. Obdobně není třeba povolení pro jízdy prázdných vozidel související s dopravou uvedenou v odstavcích 1 a 2.
4. Pro linkovou a kyvadlovou dopravu je třeba povolení v souladu s články 5 až 10. Pro ostatní příležitostnou dopravu ve smyslu čl. 2 bodu 3.1. druhého pododstavce písm. e) a jinou zvláštní linkovou dopravu, než je uvedena v odstavci 2, je třeba povolení v souladu s články 5 až 10.
5. Právní úprava dopravy pro vlastní potřebu je stanovena v článku 13.

ODDÍL II

LINKOVÁ DOPRAVA, KYVADLOVÁ DOPRAVA BEZ UBYTOVÁNÍ A JINÁ DOPRAVA PODLÉHAJÍCÍ POVOLENÍ

Článek 5

Druh povolení

1. Povolení se vydává na jméno dopravce; nelze je převést na třetí osobu. Avšak dopravce, kterému bylo uděleno povolení, může se souhlasem orgánu uvedeného v čl. 6 odst. 1 nechat dopravu provádět subdodavatele. V tom případě se jméno subdodavatele a jeho postavení jako subdodavatele vyznačí v povolení. Subdodavatel musí splňovat požadavky uvedené v čl. 3 odst. 1.

U sdružení dopravců vytvořeného pro provozování linkové dopravy nebo kyvadlové dopravy bez ubytování se povolení vydává na jména všech dopravců. Předává se dopravci, který tyto přepravy řídí, ostatním dopravcům se vydávají opisy. V povolení jsou uvedena jména všech dopravců.

2. Doba platnosti povolení nesmí překročit pět let v případě linkové dopravy a dva roky v případě kyvadlové dopravy bez ubytování. Může být zkrácena na žádost žadatele nebo po vzájemné dohodě příslušných orgánů členských států, na jejichž území nastupují nebo vystupují cestující.

3. Povolení musí uvádět:

- a) druh dopravy;
- b) trasu přepravy, zejména výchozí a cílové místo;
- c) dobu platnosti povolení;
- d) v případě linkové dopravy zastávky a jízdní řád.

4. Povolení musí odpovídat vzoru stanovenému Komisí po konzultaci s členskými státy.

5. Povolení opravňuje držitele k provozování linkové dopravy a kyvadlové dopravy bez ubytování na území všech členských států, jimiž prochází uvedená trasa.

Článek 6

Žádost o povolení

1. Žádosti o povolení se podávají příslušným orgánům členského státu, na jehož území je výchozí místo (dále jen „povolující orgán“).

V případě linkové dopravy se výchozím místem rozumí jedna z konečných zastávek.

2. Žádosti musí odpovídat vzoru stanovenému Komisí po konzultaci s členskými státy.

3. Žadatel sdělí k odůvodnění své žádosti všechny další informace, které považuje za významné nebo které si vyžádá povolující orgán.

Článek 7

Postup pro udělení povolení

1. Povolení se uděluje po dohodě s příslušnými orgány všech členských států, na jejichž území nastupují nebo vystupují cestující. Povolující orgán předloží uvedeným orgánům a příslušným orgánům členských států, jejichž územím se projíždí bez nástupu a výstupu cestujících, opis žádosti spolu se svým posouzením a opisy všech ostatních souvisejících dokladů.

2. Příslušné orgány členských států, jejichž souhlas byl vyžádán, sdělí povolujícímu orgánu své rozhodnutí o žádosti do dvou měsíců. Tato lhůta se počítá ode dne obdržení žádosti o stanovisko. Jestliže v této lhůtě povolující orgán odpověď neobdrží, je to považováno za souhlas.

Orgány členských států, jejichž územím se projíždí bez nástupu a výstupu cestujících, mohou sdělit povolujícímu orgánu své připomínky ve lhůtě uvedené v prvním pododstavci.

3. S výhradou odstavců 7 a 8 rozhodne povolující orgán o žádosti do tří měsíců ode dne podání.

4. a) Žádost lze zamítnout, pokud

- žadatel není schopen provozovat dopravu, na niž se žádost vztahuje, vozidla, která jsou mu bezprostředně dostupná,
- žadatel v minulosti porušil vnitrostátní nebo mezinárodní právní předpisy o silniční dopravě, zejména podmínky a požadavky související s povolením pro mezinárodní přepravu cestujících nebo se dopustil závažného porušení pravidel bezpečnosti silničního provozu, zejména norem týkajících se vozidel a doby řízení a odpočinku řidičů,
- v případě žádosti o prodloužení povolení již nejsou splněny podmínky pro udělení tohoto povolení.

b) Žádost lze rovněž zamítnout, pokud

- i) je prokázáno, že by dotyčná doprava bezprostředně ohrozila existenci již povolené linkové dopravy, s výjimkou případů, kdy dotyčnou linkovou dopravu provozuje pouze jediný dopravce nebo jediná skupina dopravců;
- ii) se ukáže, že by tato doprava vážně ovlivnila funkčnost srovnatelné železniční dopravy na dotyčných přímých úsecích, nebo
- iii) se zdá, že provozování dopravy uvedené v žádosti je zaměřeno jen na nejvýnosnější přepravu na dotyčných spojích.

Skutečnost, že dopravce nabízí nižší ceny než jiní provozovatelé silniční nebo železniční dopravy nebo že je dotyčný spoj již provozován jinými provozovateli silniční nebo železniční dopravy, neopravňuje sama o sobě k zamítnutí žádosti.

5. Povolující orgán může žádosti zamítnout jen z důvodů slučitelných s tímto nařízením.

6. Jestliže postup pro dosažení dohody podle odstavce 1 nedospěje k výsledku, může být záležitost předána Komisi ve lhůtě stanovené v odstavci 3.

7. Komise po konzultaci s dotyčnými členskými státy přijme do šesti týdnů rozhodnutí, jež vstoupí v platnost 30 dnů ode dne jeho oznámení dotyčným členským státům.

8. Rozhodnutí Komise zůstává v platnosti do dosažení dohody mezi dotyčnými členskými státy.

9. Po ukončení postupu podle tohoto článku uvědomí povolující orgán všechny orgány uvedené v odstavci 1 o svém rozhodnutí a případně jim zašle opis povolení; příslušné orgány tranzitních členských států mohou oznámit, že to nevyžadují.

Článek 8

Udělení a prodloužení povolení

1. Po ukončení postupů uvedených v článku 7 udělí povolující orgán povolení nebo žádost formálně zamítne.

2. Zamítnutí žádosti musí být zdůvodněno. Členské státy zajistí dopravcům, aby v případě zamítnutí jejich žádosti měli možnost uplatnit svá práva.

3. Článek 7 se použije obdobně na žádosti o prodloužení povolení nebo o změnu podmínek pro provoz dopravy podléhající povolení.

O menších změnách provozních podmínek, zejména úpravách jízdného a jízdních řádů, stačí, že povolující orgán uvědomí ostatní členské státy, kterých se to týká.

Dotyčné členské státy se mohou rovněž dohodnout, aby o změnách podmínek pro provoz určité dopravy rozhodoval sám povolující orgán.

Článek 9

Pozbytí platnosti povolení

1. Aniž je dotčen článek 14 nařízení (EHS) č. 1191/69⁽¹⁾, pozbývá povolení pro linkovou dopravu platnosti uplynutím doby platnosti povolení nebo tři měsíce po dni, kdy povolující orgán obdrží od držitele daného povolení předběžné sdělení o jeho záměru ukončit dopravní činnost. Sdělení musí být odůvodněno.

(1) Nařízení Rady (EHS) č. 1191/69 ze dne 26. června 1969 o postupu členských států ohledně závazků spojených s veřejnými službami v dopravě po železnici, silnici a vnitrozemských vodních cestách (Úř. věst. L 156, 28.6.1969, s. 1). Nařízení naposledy pozměněné nařízením (EHS) č. 1893/91 (Úř. věst. L 169, 29.6.1991, s. 1).

2. Přestane-li existovat poptávka po této dopravě, může být období uvedené v odstavci 1 zkráceno na jeden měsíc.
3. Povolující orgán uvědomí příslušné orgány členských států, kterých se to týká, že povolení pozbylo platnosti.
4. Povolení pro kyvadlovou dopravu bez ubytování pozbývá platnosti dnem, který držitel povolení uvede ve svém sdělení povolujícímu orgánu.
5. Držitel povolení uvědomí o ukončení dopravy uživatele vhodným zveřejněním jeden měsíc předem.

Článek 10

Závazky dopravce

1. S výjimkou případů vyšší moci musí provozovatel linkové dopravy přijmout po dobu platnosti povolení všechna opatření k zajištění dopravní obslužnosti, která odpovídá všem normám pro pravidelnost, přesnost a přepravní kapacitu a je v souladu s ostatními podmínkami stanovenými příslušným orgánem v souladu s čl. 5 odst. 3.
2. Dopravce musí trasu, zastávky, jízdní řád, jízdné a ostatní podmínky přepravy, pokud nejsou stanoveny zákonem, zveřejnit tak, aby byly snadno dostupné všem uživatelům.
3. Aniž je dotčeno nařízení (EHS) č. 1191/69, mohou dotyčné členské státy vzájemnou dohodou a po dohodě s držitelem povolení změnit provozní podmínky linkové přepravy.

ODDÍL III

PŘÍLEŽITOSTNÁ DOPRAVA, KYVADLOVÁ DOPRAVA S UBYTOVÁNÍM A OSTATNÍ DOPRAVY NEPODLÉHAJÍCÍ POVOLENÍ

Článek 11

Kontrolní doklad

1. Doprava uvedená v čl. 4 odst. 1 je provozována na podkladě kontrolního dokladu.
2. Kontrolní doklad se skládá z jízdního listu a souhrnu jeho překladů.
3. Dopravce provozující příležitostnou a kyvadlovou dopravu s ubytováním vyplní jízdní list před začátkem každé jízdy.
4. Jízdní list musí obsahovat alespoň tyto informace:
 - a) druh dopravy;
 - b) hlavní trasu;
 - c) v případě kyvadlové dopravy s ubytováním trvání, termíny nebo dny odjezdu a návratu, výchozí a cílové oblasti a místa nástupu a výstupu;

d) zapojené dopravce.

5. Sešity jízdních listů vydává příslušný orgán členského státu, v němž je dopravce usazen, nebo subjekty jím určené.

6. Komise stanoví po konzultaci s členskými státy vzor kontrolního dokladu a pravidla pro jeho používání.

Článek 12

Místní výlety

V rámci mezinárodní kyvadlové dopravy s ubytováním nebo mezinárodní příležitostné dopravy může dopravce provozovat příležitostnou dopravu (místní výlety) v jiném členském státě než ve státě, v němž je usazen.

Tato doprava určená cestujícím bez bydliště v daném státě, kteří před tím byli týměž dopravcem přepraveni v rámci mezinárodní dopravy uvedené v prvním pododstavci, musí být provedena týměž vozidlem nebo vozidlem téhož dopravce či skupiny dopravců.

ODDÍL IV

DOPRAVA PRO VLASTNÍ POTŘEBU

Článek 13

1. Pro silniční dopravu pro vlastní potřebu podle čl. 2 bodu 4 není třeba povolení, ale vztahuje se na ni systém osvědčení.
2. Silniční doprava pro vlastní potřebu, s výjimkou dopravy uvedené v čl. 2 bodu 4, podléhá povolení v souladu s články 5 až 10.
3. Osvědčení ve smyslu odstavce 1 vydávají příslušné orgány členského státu, v němž je vozidlo evidováno, a platí pro celou cestu včetně tranzitu.

Osvědčení musí odpovídat vzoru stanovenému Komisí po konzultaci s členskými státy.

ODDÍL V

KONTROLY A SANKCE

Článek 14

Jízdenky

1. Cestující v linkové dopravě nebo kyvadlové dopravě, s výjimkou zvláštní linkové dopravy, musí mít během jízdy jednotlivou nebo souhrnnou jízdenku, která uvádí tyto údaje:

- výchozí a cílové místo, případně i zpáteční jízdy,
- dobu platnosti jízdenky,
- cenu přepravy, a pokud cestující zaplatili rovněž za ubytování, tak též celkovou cenu za přepravu včetně ubytování a údajů o ubytování.

2. Jízdenka ve smyslu odstavce 1 musí být předložena na žádost oprávněného kontrolora.

Článek 15

Silniční kontroly a kontroly v provozovnách dopravců

1. Povolení nebo kontrolní doklad musí být ve vozidle a musí být předloženy na žádost oprávněného kontrolora.

U dopravy uvedené v čl. 4 odst. 2 zastupuje kontrolní doklad smlouva nebo její ověřený opis.

2. Provozovatelé mezinárodní přepravy cestujících autokary a autobusy umožní všechny kontroly, které mají zajistit řádné provozování této přepravy, zejména pokud jde o dobu řízení a odpočinku. Při uplatňování tohoto nařízení jsou oprávnění kontroloři zmocněni:

- a) prověřovat účetní knihy a jiné podklady o činnosti dopravce;
- b) na místě vyhotovovat kopie nebo výtahy z účetních knih a jiných podkladů;
- c) mít přístup do všech provozoven dopravce, na jeho pozemky a do jeho vozidel;
- d) požadovat zpřístupnění všech informací obsažených v účetních knihách, podkladech a databázích.

Článek 16

Vzájemná spolupráce

1. Členské státy si navzájem na požádání sdělují všechny dostupné informace o

- porušení tohoto nařízení a ostatních pravidel Společenství v mezinárodní přepravě cestujících autokary nebo autobusy, jehož se na jejich území dopustili dopravci z jiného členského státu a o uložených sankcích,
- sankcích uložených vlastním dopravcům za protiprávní jednání na území jiného členského státu.

2. Povolující orgán odejme povolení, jestliže držitel již nesplňuje podmínky, na jejichž základě bylo podle tohoto nařízení uděleno,

zejména požádá-li o to členský stát, v němž je dopravce usazen. Povolující orgán o tom neprodleně uvědomí příslušné orgány dotyčného členského státu.

3. Příslušné orgány členských států zakáží dopravci provozovat mezinárodní přepravu cestujících ve smyslu tohoto nařízení, jestliže opakovaně závažným způsobem poruší pravidla bezpečnosti silničního provozu, zejména normy týkající se vozidel a doby řízení a odpočinku řidičů.

ODDÍL VI

PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 17

Přechodné ustanovení

Povolení pro dopravu existující ke dni vstupu tohoto nařízení v platnost zůstávají, pokud tato doprava nadále podléhá povolení, v platnosti do uplynutí doby jejich platnosti.

Článek 18

Dohody mezi členskými státy

1. Členské státy mohou uzavírat dvoustranné a vícestranné dohody o další liberalizaci dopravy, na niž se vztahuje toto nařízení, zejména pokud jde o právní úpravu povolení a o zjednodušení nebo nevyžadování kontrolních dokladů.

2. Členské státy uvědomí Komisi o všech dohodách uzavřených na základě odstavce 1.

Článek 19

Provádění

Členské státy přijmou do 1. června 1992 po konzultaci s Komisí opatření nezbytná pro provedení tohoto nařízení a oznámí je Komisi.

Členské státy přijmou opatření týkající se zejména kontrolních nástrojů a sankcí za protiprávní jednání. Zajistí, aby všechna tato opatření byla uplatňována bez diskriminace na základě státní příslušnosti nebo místa, v němž je dopravce usazen.

Článek 20

Zpráva a návrh Komise

1. Do 1. července 1995 podá Komise Radě zprávu o uplatňování tohoto nařízení. Do 1. ledna 1996 podá Komise Radě návrh nařízení o zjednodušení postupů, případně zahrnujícího na základě závěrů zprávy rovněž zrušení povolení.

2. Rada o návrhu Komise uvedeném v odstavci 1 rozhodne kvalifikovanou většinou do 1. ledna 1997.

2. Odkazy na zrušená nařízení se považují za odkazy na tato nařízení.

Článek 21

Zrušující ustanovení

1. Zrušují se nařízení č. 117/66/EHS, nařízení (EHS) č. 516/72 a nařízení (EHS) č. 517/72.

Článek 22

Platnost a použitelnost

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Použije se ode dne 1. června 1992.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 16. března 1992.

Za Radu

předseda

Jorge BRAGA DE MACEDO

PŘÍLOHA

Doprava ve smyslu čl. 2 bodu 3.1. písm. d)

K této dopravě patří:

1. Okružní jízdy se zavřenými dveřmi, tj. přeprava tímtež vozidlem, kterým je přepravována táž skupina cestujících a táž skupina cestujících je dopravena zpět do výchozího místa.
 2. Doprava, která zahrnuje jízdu s cestujícími z určitého výchozího místa do určitého cílového místa a návaznou jízdu prázdného vozidla zpět do výchozího místa.
 3. Doprava, jíž předchází jízda prázdného vozidla z jednoho členského státu do jiného členského státu, na jehož území nastupují nebo vystupují cestující, jestliže
 - cestující tvoří skupinu na základě přepravní smlouvy uzavřené před jejich příjezdem v zemi, v níž nastupovali,
 - cestující byli předtím přepraveni tímtež dopravcem za podmínek uvedených v bodě 2 do státu, v němž opět nastupují a z něhož jsou dopraveni nebo
 - cestující byli pozváni k cestě do jiného členského státu a přepravní náklady nese zvoucí osoba. Cestující musí tvořit stejnorodou skupinu, která nebyla vytvořena výlučně za účelem takové cesty.
-